

си : мечове (сж) во устните имъ, понеже казватъ): кой ли чве?

8 Но Ты, Господи, ще имъ се присмѣшъ: и ѿ посранишъ сичките язычници.

9 Ш сило моѧ, на Теке ще сѧ надамъ: че (Тыси), Боже залѣнителъ мой.

10 Милостивый Богъ мой ще ме пристигне: Богъ ще ме удостои да видимъ (отмѣщеніето) надъ очиа които ме вардѣтъ.

11 Не ги ѹки, за да не забоваратъ некогашъ (това) людѣте мои: распрѣсни ги со силата Твоя, и ѹталожи ги, Господи, защитниче нашъ.

12 (За) грѣхътъ на-устата свои, (за) дѣлките на-устните свои, нека се ѹхвататъ въ гордостътъ своя: и за клатвата и за лъжата (щото) говоратъ.

13 Разори (ги) во гнѣвъ, разори (ги до толкосъ), щото да не сѫществуватъ (вѣкъ): и нека познаатъ че Богъ владѣчествува во Йакова, дори и до крайцата на-землата. Дїафалма.

14 Нека се врѣратъ прочее вечеръ, нека лаатъ както песове, и нека зашкыкалатъ градътъ.

15 Нека ходатъ на самъ на тамъ за lastie: и ако се не насъгатъ, нека нека врѣбратъ.

16 Азъ скаже ще поемъ силата Твоя, и за ранъ ранш ще пѣснопоемъ съ радость милостъта Твоя: защото Ты кидѣ застѣленіе мое, и приѣжише въ скорбнътъ ми денъ.

17 Ш сило моѧ, Теке ще пѣснопоемъ: защото Богъ (е) застѣпникъ мой, Богъ на-ми-лостъта моя.

ПСАЛОМЪ ІІ.

(Давидъ говори за злочастіето, въ което Израилитите беха привер-
женіи, и за освобожденіето което Богъ имъ бѣ сторилъ.)